

T. Tuulikki Oikarinen

KIIRASTULIA

Runoja

Kiirastulia

Kiirastulia
Runoja

T. Tuulikki Oikarinen
Kustantaja: BoD – Books on Demand,
Helsinki, Suomi

© 2024 T. Tuulikki Oikarinen

Kustantaja: BoD – Books on Demand,
Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand,
Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-7041-2

Eteisvärinä

Taidekasvatus

Meidänpä lapset laitetaan
taidekasvatukseen kolme vuotiaana.
Siellä paukutetaan rumpua, lauletaan ja
lausutaan Eino Leinoa. Sanoilla
taiteillaan ja maalauksilla tutkitaan
maailmaa.

Teininä he osaavat sydänverensä
teatraalisesti vuodattaa ja
aikuisena elämänsä tahdittaa draaman
kaareen.

Kasvutarinassaan he seilaavat
komediasta tragediaan ja tragediasta
tragikomediaan.

Meidänpä lapsista tulee neroja ja
hulluja. Elämästä taidetta.

Kuoleman kuljettaja

Korona odottaa torilla,
missä viiptyy nuorison Corolla.
Kun torilla on juhlat,
korona jakaa kiltit ja tuhmat:
Kuka käy vierasta liian liki,
voi häneen aamulla pukata koronahiki.
Sitä tauti kurittaa, joka eniten
toisten korviin lurittaa.

Pärjää parhaiten peräkammarin poika
Aapo, jolla seuranaan on
mielikuvitusystävä Kaapo.
Terveys on erakon juhlaa:
Kun toiset huvittelee ja elämäänsä
virusta vinguttaen tuhlaa,
Aapo se vain kuvittelee.

Ken kiertää kestit ja joukkoretkeilyt,
lopettaa korona sellaiset vehkeilyt.
On laumasielun osa kurja,
kurittaa häntä korona hurja.
Korona opettaa, että kannattaa
turhamaiset elon melut ja huiskentelut
lopettaa, enemmän itsekseen pohtia ja
vähemmän surra elämän kipukohtia.

Ei kannata elämäänsä itkeä,
kun voi korona murehtivankin kitkeä.
On pian vainaa, joka elämänsä toiselta
lainaa.

Kun herra alaistaan käskyttää,
voi korona herraakin läksyttää.
Elon riemu vaihtui keuhkokipuun
ja parkuun, kun ei herra päässyt
koronaa karkuun.
Kun herra anelee armoa, kuolema
kuljettaa tautiin puhtia ja tarmoa.
Nousi herra johtajan eteen valtaväylän
sulkija, kun ei herrakaan ollut vaaroista
vapaa omantien kulkija.

Lannistettujen joulujuhlassa

Soppa on niin laihaa,
että onko siellä piilossakaan
nakkipalaa.

Jospa sopu sinne jokaiselle
palasen jättää.
On sovittu säännöt,
ettei soppa lopu.

Ei nähnyt valtion hätäapu
näiden kovaosaisten eteen
tänäkään jouluna vaivaa.
Hiillos vaan muistuttaa
soihdun päleistä,
jospa vielä päästään näistäkin
äreistä.

Vähäosaisten joulua koitetaan vietellä,
jotta jokainen saisi kokea lämmön
ja rauhan.
Laitetaan vihreää kuusta ja olkiukkoja
oksista roikkumaan, vaikka
hitaampikin hoksaa,
ettei kurjalistolle joulurauha koita
koskaan, koska köyhälistön jokainen
sentti lasketaan:

onko autettava vai kannattaako tuota
enää kannustaa.

Pessimisti ei ryhdy uuteen eikä pety.
Ehkä jouluna on hetken hyvillään siitä,
että on edes köyhä ja valmiina auttajien
joulupöytä.

Vaan sekin niukkuutta huokaa,
odottaen lihapatoja ja katujen
kulkureille ruokaa.
Eivätkö enää hävikkiruokaa jaa.

Nälkäinen ei ole unessa niin,
että osaisi nukkua joulurauhan.
Aina on toinen silmä auki ja valveilla
etsiessään kylmällä kadulla yösijaa.
Unta ja rauhaa vailla.
Joulunakin levottomuus
liikuttaa.

Tippui taivaasta kuuseen tähti.
Alkoi enkelten kuoro laulamaan.
Ei se ollutkaan riemua päällä maan,
vaan kulkureista kurjin vaivoistaan
lähti.

Kiirastulia runokokoelmassa kipuillaan mielensyövereissä ja kohdataan kovia kokeneita kohtaloita elämän varjoista. Pimeään syysmetsän halki kuljetaan kesän valoon, jossa lääkärit ohjaavat hermosolut oikeille radoilleen. Sitä ennen piipahdetaan mm. köyhien joulujuhlassa, nautitaan potilaiden pidoista ja valitaan uusi suuri johtaja. Teoksen lopuksi häämennytään maaseudun rauhasta.

Tästä teoksesta ei jää puuttumaan tragediaa, melankoliaa ja elämän kolhuja. Runoissa on mukana myös ripaus toivoa, iloa ja selviytymistä. Kiirastulia runokokoelmaan sisältyy runoiksi puettuja kuvitteellisia tarinoita elämän varjopuolelta.

Kannen kuvitus: T. Tuulikki Oikarinen

9 789528 070412